

от хайдутите./106/

Нерядко като хайдушки сборища се определят и хайдушките скривалища (най- вече пещери). Хайдушките кладенчета (извори) също са натоварени с такива функции. Над двадесет са битувашите в преданията хайдушки извори в Сливенско- най- много са в Котленската планина.

Съществено място в преданията заемат топонимите, свързани с хайдушките засади и сражения и особено с хайдушкото имане. Дори хайдушкото сборище, хайдушкото скривалище често се препокрива с мястото за пазене на хайдушко имане. Явно в това е заложен определен контекст- хайдушкото сборище, като център, като най- важното, най- хайдушкото място трябва да бъде и мястото, където да се пази хайдушко съкровище. Отново ще припомня непрекъснато възпроизвеждащата се ситуация в преданията за хайдушко имане, според която, независимо че точно се знае скривалището му и подробно е описана знаковата система за разпознаване, дори са известни подробности за изградените съоръжения, то никога не е намирано и продължава търсенето му. За задължителното му опазване свидетелстват цитираните предания, разказващи за нарочните мерки, взети от войводите чрез изграждане на специални съоръжения и за убиването на зидарите, които са ги направили, "за да не се говори повече за скритото злато" (№ 55). /107/

Стана дума, че всяко хайдушко имане има "свой" собственик и задължително той е войвода. Това явление е конкретно обвързано с хронотопния вариант в преданията, в които чрез конкретни топоними е обозначено мястото на имането в хайдушкото пространство. В съхранената информация за тях присъстват образите на конкретни войводи и количеството на скритото хайдушко злато. В този смисъл искам отново да подчертая, че тези количества и степента на тайнственост са в някакво съответствие с отдалечеността във времето. Колкото са по- стари войводите, в смисъл на отдавна действали, толкова тяхното скрито злато е повече и е забулено с повече тайнственост.

Защитата на хайдушкото съкровище чрез специални мерки за скриването му от една страна и ненамирането му от друга може да се съотнесе със споменатата идея за съхраняване на етническото съкровище по аналогия на семантемата царство- царско съкровище /108/ и нейният вариант на осмисляне във фолклорната хайдушка история. И още нещо, чрез информацията за хайдушкото имане и неговото търсене, непрекъснато се възпроизвежда немалка част от културната и историческа информация, съхранена във фолклорната памет.

В организацията на хайдушкото пространство участват и всички хайдушки пътища и пътеки, свързващи хайдушките топоними. Конкретната информация за тях се съдържа преди всичко в преданията. Има няколко главни пътя, около